

ÚSTAVNÝ SÚD SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Hlavná 110, 042 65 Košice 1

P. O. Box E – 35

PREHEAD VYBRANÝCH ROZHODNUTÍ ÚSTAVNÉHO SÚDU SLOVENSKEJ REPUBLIKY

za obdobie XII./2020
Senát IV

Nález:

spisová značka	IV. ÚS 443/2020
populárny názov	Dovolanie - prípustnosť
sudca spravodajca	Ladislav Duditš
druh konania	konanie o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	Nález - Nález
dátum rozhodnutia	25.11.2020
dotknuté články ústavy a medzinárodných zmlúv	Ústava Slovenskej republiky čl. 46 ods. 1 Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 6 ods. 1 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov
analytická právna veta	Pokiaľ rozhodnutie odvolacieho súdu v podstatných bodoch nespĺňa požiadavky vyplývajúce z čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, zodpovedá táto okolnosť dôvodu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP.
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľ sa žalobou domáhal proti žalovaným zaplata sumy z titulu vrátenia peňazí poskytnutých ako pôžičky. Okresný súd jeho žalobu zamietol, uveriac obrane žalovaných. Krajský súd potvrdil rozsudok okresného súdu. Sťažovateľ podal proti rozsudku krajského súdu dovolanie, ktoré najvyšší súd napadnutým rozhodnutím odmietol. Najvyšší súd rozhodnutie odôvodnil tak, že nevykonanie navrhnutých dôkazov alebo ich nesprávne vyhodnotenie nezakladá samo osebe prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP.
z odôvodnenia	Ústavný súd dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v časti odmietajúcej dovolanie sťažovateľa podané z dôvodov podľa § 420 písm. f) CSP pre jeho neprípustnosť je potrebné považovať už na prvý pohľad za nedostatočne odôvodnené a arbitrárne. Najvyšší súd založil svoje rozhodnutie na teoretických východiskách a na rozhodovacej praxi, ktorá však nevyznieva jednoznačne v prospech záveru vyvedeného najvyšším súdom. Na tomto mieste ústavný súd konštatuje, že za minimálnu hranicu akceptovateľnosti dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP považuje právny názor vyjadrený v druhej vete zjednocujúceho stanoviska najvyššieho súdu uverejneného pod č. 2 v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky č. 1/2016 (ktoré sa týka predchádzajúcej právnej úpravy civilného procesu), podľa ktorej „ <i>Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.</i> “.

	<p>Ústavný súd k záveru uvedenému v predchádzajúcom bode dodáva a spresňuje (koriguje), že aktuálnosť citovaného stanoviska po nadobudnutí účinnosti novej právnej úpravy dovolania je potrebné chápať v tom zmysle, že pokiaľ rozhodnutie odvolacieho súdu v podstatných bodoch nespĺňa požiadavky vyplývajúce z čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, zodpovedá táto okolnosť dôvodu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP. Znamená to, že stratilo význam vyčleňovanie z tejto kategórie „inej vady konania“ podľa predchádzajúcej právnej úpravy a taká vada, pokiaľ má znaky uvedené v predchádzajúcej vete, zakladá prípustnosť dovolania z dôvodu porušenia práva na spravodlivý proces. Včlenením do textu zákona formulácie o práve na spravodlivý proces sa požiadavky na odôvodnenie rozhodnutia neliberalizovali, ale naopak, sprísnilo (IV. ÚS 511/2020).</p> <p>Ďalej je ústavnému súdu známe, že najvyšší súd v iných rozhodnutiach už viackrát dospel k právnemu záveru, že nevykonanie navrhovaného dôkazu, ktorý by mohol mať vplyv na posúdenie skutkového stavu, ktorý z doteraz vykonaných dôkazov nemožno bezpečne ustáliť, možno kvalifikovať ako porušenie práva na spravodlivé súdne konanie (napr. sp. zn. 4 Cdo 100/2018, 5 Cdo 202/2018). V tejto súvislosti ústavný súd zdôrazňuje aj názor predsedu odvolacieho senátu uvedený v jeho odlišnom stanovisku, že dovolací súd by mal poznať vlastnú rozhodovaciu prax.</p> <p>Sťažovateľ v dovolaní vzniesol také námietky proti rozsudku krajského súdu, ktoré vyžadovali od odvolacieho súdu podrobnejšie odôvodnenie a objasnenie, prečo šlo podľa jeho názoru o námietky, ktoré nie sú spôsobilé založiť prípustnosť dovolania z pohľadu sťažovateľom vymedzeného dovolacieho dôvodu. Osobitne išlo o námietky jednostranného zisťovania skutkových okolností v neprospech sťažovateľa, ktoré nastolili otázku možného porušenia princípu rovnosti zbraní, ale aj ďalšie námietky, ktorými bola spochybňovaná logická a racionálna súdržnosť záverov vyvodенých z vykonaných dôkazov. V odôvodnení svojho rozhodnutia najvyšší súd neposkytol vysvetlenie toho, či sa odvolací súd akceptovateľným spôsobom vyrovnal s otázkou, prečo dôkazy označené sťažovateľom nepovažoval za dôkazy, ktoré by mohli mať zásadný vplyv na posúdenie skutkového stavu, ktorý z doteraz vykonaných dôkazov nemožno bezpečne ustáliť. Opomenutím uvedených dovolacích námietok, resp. neposkytnutím dostatočných dôvodov, si dovolací súd podstatne uľahčil svoju úlohu, formálne sa oprel o svoju rozhodovaciu prax a vyhol sa uplatneniu svojej prieskumnej právomoci.</p> <p><u>Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. apríla 2019 porušené boli. 2. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. apríla 2019 zrušuje a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie. 3. Najvyšší súd Slovenskej republiky je povinný nahradiť trovy konania.
<p>použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEF a iných súdov</p>	<p>Ústavný súd Slovenskej republiky: IV. ÚS 511/2020</p>
<p>súvisiace právne predpisy</p>	<p>zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok</p>
<p>kľúčové slová</p>	<p>spor dovolanie-dovolacie dôvody</p>

	dovolanie-prípustnosť občianske súdne konanie-Civilný sporový poriadok práva a slobody – právo na súdnu a inú právnu ochranu-právo na súdnu ochranu práva a slobody – právo na súdnu a inú právnu ochranu-právo na spravodlivý proces arbitrárnosť aplikácia právnych noriem-ústavne nesúladná
--	--

Spracovalo Analytické oddelenie Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky

Upozornenie :

Prehľad vybraných rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „prehľad“) je neoficiálnym dokumentom, ktorý slúži výlučne na informovanie o rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“). Prehľad zostavuje Analytické oddelenie Odboru súdnych poradcov a súdnej agendy Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky z rozhodnutí ústavného súdu, písomne vyhotovených a odoslaných účastníkom konania v danom období. Prehľad nezaväzuje ústavný súd a nenahrádza jednotlivé rozhodnutia ústavného súdu, z ktorých bol zostavený.